

dets Forældre eller Børge, da maa jeg for-
 mene, at dette vistnok heller ikke er en Be-
 stemmelse, som vilde være gavnlig, men tvært-
 imod skadelig. Man tænke sig, saaledes
 som jeg nyligt tillod mig at bemærke,
 at et Barn i en Alder af 12 Aar var frigivet
 fra Skolegang et heelt Aar og nu skulde ud-
 skrives, naar det var 13 Aar, — hvor stor en
 Grad af Kundskab kunde det vel saa have? —
 Det hedder vel i Paragraphen: „Naar det
 dertil ansees værdigt“. Jeg veed ikke ganske,
 hvortil dette Ord værdigt sigter, om det er
 med Hensyn til Modenhed i Kundskab eller
 med Hensyn til Barnets Opførsel under Skole-
 gangen eller med Hensyn til Forældrenes Stil-
 ling og Vilkaar. Hvis det har Hensyn til
 Barnets Kundskab, var det vel rettest, at der
 havde staaet modent. — Med Hensyn til
 3die Paragraph, hvor det hedder, at Barnet
 skal udskrives, naar det har fyldt det 14de Aar,
 da er det dog klart, at, naar denne Bestem-
 melse iværksættes, vil Barnet som oftest blive
 forfemt med Hensyn til dets Skolegang. Naar
 det nemlig ikke kan udskrives med sit 13de Aar,
 da vil som oftest Ugegyldighed indfinde sig, og
 man kan vistnok ikke i det sidste Aar vente
 nogen stadig Skolegang af det, naar dets For-
 ældre eller Foresatte vide i Forveien, at det
 kan udskrives, naar det har fyldt sit 14de Aar.
 Forøvrigt er det ikke ganske tydeligt for mig,
 om Meningen er den, at, naar et Barn er
 14 Aar, det da uden Videre skal udskrives, eller
 om dets Udskrivning kan udsættes indtil næste
 Examen; derom synes jeg ikke Paragraphen
 udtrykker sig nøiagtigt. — Hvad 4de Paragraph
 angaaer, da kan det vist maaskee være gavn-
 ligt, at Confirmation ogsaa finder Sted om
 Efteraaret, dog vil det sandsynligviis ikke blive
 nødvendigt paa mange Steder i Landet; og,
 naar det hedder i Paragraphen, at der skal
 holdes Confirmation, da er dette vel kun en
 Feil med Hensyn til Redactionen, Meningen
 er vel, at den skal finde Sted, naar der mel-
 der sig Børn til Confirmationsforberedelse. At
 der er tilføjet, at denne Efteraarsconfirmation
 skal finde Sted just Søndagen efter Mikkels-
 dag, finder jeg ikke at være saa saare heldigt;
 thi de locale Omstændigheder kunne gjøre, at
 man maaskee hellere ønskede en anden Dag, f.

Ex. Søndagen før Mikkelsdag. Der er nem-
 lig ikke saa saa Egne i Landet, hvor den sæd-
 vanlige Skiftetid indtræder ved Mikkelsdag,
 og det er der vistnok at ønske, at de Børn, der
 skulle confirmeres i Efteraaret, være confir-
 merede forinden Mikkelsdag, altsaa, forinden
 de tiltraadte deres nye Tjeneste. Jeg kommer
 nu til at henvende min Opmærksomhed paa de
 fra Udvalgets ærede Mindretal foreliggende
 Forslag, og, hvad da § 1 i samme angaaer,
 nægter jeg ikke, at den Bestemmelse, der er
 tagen, kan synes at være god og at være gavn-
 lig, dog maa jeg her bemærke, som allerede af
 et æret Medlem er omtalt, at, medens Para-
 graphen synes at indrømme Forældrene større
 Raadighed, saa indskrænktes paa den anden
 Side den Tilladelse, de hidtil have havt ifølge
 § 18 i Skoleforordningen af 1814. Ifølge
 den skal Skolecommissionen kun paasee, at de
 Børn, som nyde privat Underviisning, ogsaa
 nyde den tilbørligt; men her paalægges det jo
 udtrykkeligt, at Forældre eller Børger skulle
 lade Børnene møde ved enhver Skoleexamen,
 for at deres Kundskabsgrad kan prøves. Det
 troer jeg ikke er heldigt; det var bedre, om
 man var bleven staaende ved den forrige Be-
 stemmelse. Men det, der støder mig meest ved
 Paragraphen, er det, at det hedder, at Trita-
 gelse for Skolegang skal beroe paa, at Foræl-
 drene erklære at ville sørge for deres Børns
 Underviisning. Mon vi ikke her kunne vente
 os, at Mangfoldige ville afgive denne Erklæ-
 ring, uagtet de dog maae føle hos sig selv, at
 de ikke ere istand til at opfylde den? og, naar
 Tritagelse skal finde Sted, burde den da ikke
 beroe ligesaavel paa det at kunne som paa
 det at ville? Thi det nytter dog ikke, at
 Forældrene erklære, at de ville sørge for deres
 Børns Underviisning, naar vedkommende Sko-
 lebestyrelse tydeligt seer, at de ikke kunne gjøre
 det, og vi maae dog tilstaae, at der er meget
 saa Forældre, der ere istand til at meddele des-
 ses Børn den Kundskab, der i Almindelighed
 fordres af de Børn, der søge Skolen. Det er
 vel i enkelte Retninger, at Forældrene kunne
 gjøre det; men, naar det gjælder f. Ex. Skrive-
 øvelser eller Regneøvelser, da kan man sjældent
 gjøre Regning paa, at Forældrene kunne drive
 det synnerligt vidt, og, om de ogsaa holde